

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Излиза всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията ся
намираатъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуру.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Скиталцитѣ по насъ.

Щомъ се разнесе слухъ по все-
ленината, че имаме способни хора
за въ работа, отведнажъ напѣтк-
нахъ и нахлухъ тюрлю-тюрлю ски-
талци—авантюристи—кърлешни, съ
прѣдлогъ да ни учятъ на умъ, да
ни ръководятъ къмъ пѣтътъ на
спасението, и да се трудятъ ужъ
за нашето добро бѣдѣще! Отвед-
нажъ хваняхъ да кръстосватъ гра-
довѣтъ ни и селата ни, отведнажъ
да ни показватъ мурафетитѣ си!
Едни специалисти по правото, едни
по докторията, едни по учителство-
то, други по индженерството, тре-
ти по земледѣлието, четвърти по
модата, пети по разврата и пр. . . .
Тѣ като специалисти не се забав-
нихъ да ни замажатъ очитѣ и съ-
тѣй наръченитѣ си рѣждиви кни-
жя — дипломитѣ. Едни отъ тѣхъ
хваняхъ да ни свирятъ на *ключекъ-
жавасъ*, други да ни разиграватъ
на маймуни, едни да ни хвалятъ,
други да ни хулятъ, едни да ни
сѣбличатъ, други да ни держатъ ко-
житѣ и да ги проваждатъ въ оте-
чеството си за мостра и за изло-
жба на ахмаклькѣтъ ни, на невѣ-
жеството ни, на неспособността
ни! И що придобихме или купих-
ме отъ тѣзи умници? — Това сѣ-
що, което придобихъ и купихъ на-
шитѣ братя въ Сѣверна България:
раздори, несъгласия, гонения и мно-
го други такива, които трѣбва да
ни служатъ за урокъ, догдѣто зло-
то у насъ още не се е развило, и
догдѣто е още въ пелени!

Смѣшлю въ пѣтуванието си е
намѣрилъ такива авантюристи шар-
латани, щото го е било гнусъ да
ги срѣщни и да ги види, а не да
купи умъ отъ тѣхъ. Тѣ сами сѣ
пишкови, а пакъ намъ умъ и му-
рафетъ искатъ да продоватъ. Мно-
зина отъ тѣхъ сѣ вълци въ овча
кожа, които чакатъ моментътъ за
да ни начевалятъ и да ни раскъ-
сатъ. Тѣ ни копаятъ гробътъ, а
ние мислимъ че ни кадятъ таманъ;
тѣ ни сжескатъ единъ противъ дру-
ги за да се ползватъ тѣ, а ние
мислимъ че ни сговарятъ и при-
миряватъ; тѣ ни вдѣхватъ развратъ
и некоричество, а ние си смѣтаме,
че вкореняватъ въ сѣрдцата ни до-
бродѣтелта и послушанието; съ
една рѣчь тѣ се мѣчатъ да ни прѣо-

бразуватъ, и ние се прѣобразуваме
като гжсеницитѣ на пеперуди за
да похвърчимъ нѣколко врѣме да
оставимъ сѣмето си и да заразимъ
на пролѣтъ гдѣ да си е младозито
дърво. Нѣ ние сме въ надѣжда, че
настоящия нашъ ареопагъ, който
е като истинский работникъ гра-
динаръ ще земе подъ внимание Смѣ-
шлювитѣ бѣлѣжки и ще съумѣе,
онѣ прѣди да се излупатъ малки-
тѣ гжсенчета и да начжнатъ дър-
вото, да земе приличнитѣ мѣрки и
да ги изочисти, ако иска да има
плодъ. Друго-яче много наши прѣд-
сказвания отъ наблюдението на за-
ходящата комета ще се сбѣдихтъ,
и тогава нѣма никой да ни е кривъ,
криви ще сме си ние самитѣ; за-
щото слѣдъ толкозъ пророчеству-
вания, слѣдъ толкозъ прѣдеказва-
ния нецяхме да знаемъ що ни но-
си деньтъ, и що ни носи ноцъта.

Зариханата на сѣчението тлѣсти
платки и нераспитванието за минѣ-
лото на тѣзи скиталци—авантюри-
сти—кърлешни трѣбва да се прѣ-
сѣче вече. Олеле си, Боже, що рѣ-
кохмѣ? — Не, не! Смѣшлю събка;
извинѣте го, простѣте го, той си
зима назадъ думитѣ за своитѣ, кои-
то блънуватъ воденици, чифтлици,
дюкяни, кжця; защото и той ще
поднадне подъ този немиловичъ
чукъ, като сѣнува и той деиѣ и
нощъ за калпакъ и за царвули, а
пакъ си остава все съ сѣнътъ и
бълнуванието.

Слѣдъ този *бассъ-теноръ-супранъ*
т. е. слѣдъ тѣзи музикални или
пѣвчески не добръ нагласени тете-
ви (корди) Смѣшлю иде да приту-
ри и още едно *алто*, чрѣзъ което
да нагласи добръ гуслата си и да
засвири или да завика та всѣкий
да го чуе, че той знае да свири
само Български и да разиграва са-
мо на Българско хоро, та който
иска да го слуша да играе само
тѣй както му свири или пѣе той;
ако ли не, той ще го обърне на
смѣхъ, и смѣхътъ му ще се излѣе
възъ едно кумирче или Истуканче,
което не стои за друго освѣнъ ка-
то плашилка на лозие безъ да пла-
ши хищнитѣ птици, но своитѣ, кои-
то сѣ го забочили.

Отъ Самодивското Кладенче.

Една ноцъ като замръкнахъ Смѣшлю,
случило му се да приношува при едно

кладенче, което ся наричало *самодивско*.
При това кладенче имало и една доста
голяма и клопчеста върба. Той полѣг-
нахъ подъ нея, и *таманъ* когато го у-
носяло на сладъкъ сѣнъ, той чулъ шю-
моление и тайни разговори и глъчки.
Него го понзудило страхъ, нѣ той се рѣ-
шилъ да не мърда за да види или да
чуе кой е, и какво се приказва. Вне-
запно-тукси-абие-начаса той съгдѣ-
далъ да се приближаватъ къмъ него
три лица, които можѣтъ да распознае
по блѣдата свѣтлина на мѣсечинката.
Едното отъ тѣхъ било въстаричко, вто-
рото подобно на него, а третото доста
младичко. Тѣ безъ да забѣлжватъ Смѣш-
лю сѣдихли да си приказватъ. Главний-
тъ имъ въпросъ билъ какъ да можатъ
да утвърдятъ властѣта си за да владѣ-
ятъ за дълго врѣме и какъ да прѣвли-
чатъ хората за да се не плашатъ да
посѣщаватъ това кладенче, което слу-
жи за исцѣление на малцина, а за ура-
дване на мнозина. Въстаричкото ли-
це и другото подобно на него тѣ все
си мълчели, а младичкото то оратор-
ствувало и ги наставлявало. Мѣжду мно-
гото приказки то казало: за да бѣдемъ
мирни и спокойни и за да можемъ да
владѣемъ за дълго врѣме неизбѣжно
потрѣбно е да очистимъ дѣцата на ста-
рата Самодива, защото тѣ сѣ, които ни
прѣпитствуватъ и чрѣзъ тѣхъ губимъ
силата си да прѣвличаме населението,
което обожаватъ тѣхъ и върва че отъ
тѣхъ имъ дохожда всѣко исцѣление, а
не отъ насъ: безъ да мисли обаче, че
отъ малкото исцѣление, то урадисва и
врѣхлѣтава на повече бѣли и болести
като му докарватъ живиница, и които
най-сѣгнѣ ще го истрѣбятъ или завла-
дѣятъ че да ги имѣтъ за и во всѣки въ-
ковъ подъ тѣжкитѣ окови на робството.
Тѣхното исцѣление е сладко днесъ като
медътъ, нѣ слѣдъ малко тѣ ще си по-
кажѣтъ и жплото и ще го забиятъ не-
милостиво на всѣкого въ сѣрдцето. Ста-
рата Самодива тя гали ужъ днесъ на-
селението, нѣ чрѣзъ своитѣ си дѣца
гдѣда да го вкара въ примкитѣ си; тя
знае що върши, и какъвъ кошникъ си
плете! Тя е стара, опитна и вѣща като
вѣщица! На тѣзи думи едното въстаро
лице поглѣднѣло другото подобно на
него и рѣкло: това е цѣла истина, на
тебе възлагамъ грижата да се погри-
жишъ и постарашъ за по-скорошното
прѣмахване както на старата самодива
дѣцата, тѣй и всѣчки онѣзи, които сѣ
заразени отъ нея и отъ тѣхъ.

Рѣчени недонзрѣчени още тѣзи на-
ставления отведнажъ се зачули гюрюл-
тин, патарти, викове, крѣсѣци, тѣй що-
то Смѣшля го сгрѣло, а още повече три-
тѣхъ лица. Тѣ скокижли да бѣгнѣтъ или
да се потулятъ нѣйдѣ, нѣ на часа били
сгасени и открити отъ старата Само-
дива и отъ дѣцата ѣ, които щомъ рѣкли
да се хвърлятъ въ тѣхъ, яснийтъ гласъ
на Кукуригу се чулъ и тѣ сѣ изгубили.

Отъ страхъ Смѣшлю като мръднѣлъ,
три-тѣхъ лица го зърнали, спустижли сѣ
възъ него, хванжли го и искали да го

погубят като мисляли, че и той е от дъцата на Старата Самодива; нъ той като се иземълъ и си бухналъ рунтавийтъ калпакъ въ земята, тѣ го познали че е нашъ Киръ Смѣшлю та му не направили нищо, нъ само му заръчали да не съобща нищо отъ тайнитъ имъ разговоре и да се не смѣе още веднажъ толкова, щото ще му съдържтъ веднѣжъ за всегда гърлото, калпакътъ и царвунитъ. Тѣ прибавили още да съвѣтва и брата си *Кукурига* да не кукурига толкова високо и да ги не кълве, щото динтъ за закланнето му сж били прибяжвили. Напротивъ, отговорилъ имъ Смѣшлю, азъ забѣлжихъ едно добро за васъ отъ Кукурига, т. е. че да не бѣше да некукурига той, вне щѣхте да станете жертва на нападеніята, които ви сполѣтиха прѣди малао отъ Старата Самодива и отъ дъцата ѝ. Толкова ли познавате отъ добро? . . . На трѣгване и на сбогуване сѣ тѣхъ Смѣшлю имъ рѣкълъ: ето ти оцѣненіето на *признателностъ* и на *добрина*! —

Княжеството.

Новинитъ, които ни пристигатъ всѣкий денъ отъ нови по-нови и отъ прѣсни по-прѣсни най сѣтъ види се да ся потвърдяватъ, че ще бѣде въ сила да завъртятъ колелото на консерваторската воденица, на която бѣитъ се бѣ развалилъ, нъ днесъ слава Богу промѣненіето на министерството ще може да го направи. Дѣдо Вълковитъ, спогодителтъ на княжеското правителство сѣ турското, който бѣ отишълъ тамъ да дири богове, днесъ казватъ, че си изгубилъ и ушитъ. Той отъ *амъ* днесъ е осѣденъ да върти воденица като испаднала *грасия*. Дивитъ дохождатъ и испѣждатъ питомнитъ. Едни отъ тѣхъ мазахъ, цапахъ, а други днесъ на тѣхно мѣсто се присламчуватъ да совадисватъ да побляватъ ужъ погрѣшкитъ имъ и лекетата имъ. Тѣхнитъ прѣдшественници правили бѣлото на черно, а тѣзи ново дошли и ново назначени наследници ще правятъ бѣлото на черно. Сжръ-пазарьтъ се рѣшилъ за въ полза на търговци; и тѣ се радватъ и подкачатъ като че ли отъ *сжръ-пазарьтъ* нѣма друго по натагъкъ. Хората си плетѣтъ кошницитъ и на биятъ сѣ нашитъ камъне по нашитъ глави, а ние мислимъ, че не сж камъне, нъ чистъ и топлъ хлѣбъ. Днесъ ще прѣселѣватъ либералитъ, утрѣ ще дойде на главата и на консерваторитъ. Днесъ еди-кой си ще се замѣни, утрѣ еди-кой си. И тѣй до гдѣто се испонакаратъ и испонасуватъ консерваторитъ сѣ либералцитъ, другитъ ще се ползуватъ отъ несъгласеніето имъ и правителственната касаа ще се обърне сѣ джно на долу. И послѣдната измама будетъ горная первихъ!

Израилска сганъ е исполнила и най-скришнитъ и най-тъмнитъ кюшета на княжеството; разбойници спожѣтъ на всѣкъдъ, а държавницитъ се гонятъ и глѣдатъ да си вадятъ единъ други очитъ. Смѣшлю прѣвижда таква лоши сетинни, щото ни единъ отъ издаваемитъ българеки вѣстници не са е пожелалъ да освѣтли напълно населеніето, освѣтъ единичката *«Свѣтлина»* и единичкитъ до нѣидъ *«Славянинъ»*. Отъ тамъ натагъкъ всичкитъ други зѣнатъ и се прозяватъ за по-голѣмъ коматъ хлѣбъ.

Нъ щото кроятъ мишкитъ, често коткитъ имъ го развалятъ, не е чудно да се сѣдне и това. Дай Боже, та да можатъ и нашитъ свѣрши брата вед-

нажъ за всѣкога да се отърватъ отъ единъ купъ кжрлени, които сж нахлули да имъ пиятъ сладката кравчица и да ги правятъ будали, ахмаци и да имъ се смѣятъ задъ гърбоветъ. Кормилото на Княжеството днесъ е въ рѣцетъ на такива, които мислятъ да го тикнатъ посрѣдъ ярящитъ сѣа вълпи и по-елъ щото стане сѣ него да стане. Смѣшлю прѣдсказва сега тѣзи нѣща и е *сеирджия* за по натагъкъ: или да се смѣе за несполуката на хвърленитъ мѣржи, или да плаче. Данъ му се не падне послѣдното, защото отъ *смѣшлю* трѣбва да си произмѣни името на *члалю*.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Г-да съчинителитъ на практическата граматика щѣли тѣзи дни да се отнесжтъ сѣ едно прошение до Дирекцията на Нар. Просвѣщение да я питатъ, защо имъ е одобрила граматиката, когато тя не струвала нищо и на всѣка страница имало повече погрѣшки не отъ рѣдовѣтъ ѝ нъ и отъ буквитъ ѝ.

— Адвокатитъ ще даджѣ и тѣ прошение на Дирекцията на Правосѣднето противъ приготвенитъ законопроектъ, защото чрѣзъ него тѣмъ имъ се доказало достолѣието и интересѣтъ.

— Кукуригу и Смѣшлю се наумили да даджѣ едно прѣдставление на абонатитъ си, сѣ надѣжда че поне тогава абонатитъ имъ ще ся смислатъ да имъ внесжтъ щото имъ дължатъ, или пжкъ Дирекцията ще ги възнагради сѣ нѣщо.

— Отсега натагъкъ горитъ ще бѣджѣ строго запазени, законопроектитъ е внесѣнъ вече въ ареонагътъ на разглеждане. Рѣшеніе е излѣзло, че и наптицитъ нече се допуша да кацатъ по дървята и да веселятъ горитъ. Тежко и горко въ тойзи случай на нашитъ Сливенци, защото ся купуватъ кюморътъ 30 парн оката.

— Нашата *независима посестрима* се мжчала да въскрѣсне сѣ ново име. Тя щѣла да се кръсти сама, защото ни единъ православенъ поитъ не приелъ да я кръсти. Тя щѣла отсега да носи име *Делъ сѣ кравай*. Нъ тя щѣла да чака да се кръсти на Ивановъ День, когато замръзне Марица и протечжѣ Пловдивскитъ води отъ Дерманъ-Дере.

— Въ настоящъ ареонагъ ще се обезрѣши и окржквото, което запрѣщаваше на чиновницитъ да искатъ мненіето си чрѣзъ печата. Хичъ на ново село новъ законъ бива ли?

— Смѣшлю и Кукуригу поканени да отиватъ всѣка вечеръ на чай въ салонитъ на единъ голѣмецъ, отказали, защото ги е страхъ да не би отъ послѣ чайтъ имъ да излѣзе горчивъ и вмѣсто да ги стоили да ги простудни.

— Житата се вдигатъ отъ на день день т. е. цѣната имъ се вдига, нъ на праздно, защото селенитъ си ги испродадохъ за да заплатятъ кадастрѣтъ, и сега малко ще ги ползува опрѣдѣлената комисија за намаляваніето му.

— Нашитъ ареонагъ крои, шие и пори, машината му за пиение е сѣ единъ конецъ безъ совалка та отъ който край и да хванепъ пивѣтъ, той ще се изниже и дрѣхата му ще си остане какъ шита и не шита.

— Съвѣтътъ на животѣтъ и на смъртта сполучи да сирѣ енедемията. Дѣцата вече не мржѣтъ, нъ се прѣселватъ въ вѣчнитъ селения за да имъ измолватъ вакцина и да имъ я спущатъ оттамъ сѣ новитъ балонъ.

— Г-да С. Кесяковъ и Горовъ сж готвили тѣзи дни да издаджѣ *программа* за училищата толкова хубава, правилна, нагледна и голѣма колкото практическата имъ граматика и исторія, за това тѣ запрѣтятъ на Г. Костова да се залавя за нѣща отъ които нѣма ни хаберь, когато тѣ иматъ шестъ годишенъ опитъ въ ученичествуване, а не учителствуване.

— На опѣлценитъ въпросѣтъ ще се рѣши когато правителството спечели да има на свое расположение *земи, мери и цифлици* и пр. . . до тогава тѣ трѣбва да испнижѣтъ уши, да сѣ препичатъ на слѣнце и да се хранятъ сѣ тази свобода за която сж лѣли кръвта да се наслаждаватъ другитъ. Цукиж-ще тонъ, видѣщемъ мишнитъ дуки!

— Тѣзи дни се е хваналъ единъ чиновникъ, който сисеявалъ по вѣстницитъ; Смѣшлю е любопитенъ да види какъ ще му се свѣрши работата.

— Научаваме се, че Областното Сѣбрание щѣло да повика *Кукурига* и *Смѣшлю* за да разгледатъ поднесенитъ му бюджето-проектъ; защото извѣрденитъ расходъ твърдѣ личалъ за градината.

— Слухъ се раздава, че театралната трупа щѣла да се възнагради отъ просвѣщеніето за труда ѝ, който още не е прѣгледанъ, нъ е вече одобренъ.

Смѣшлюво пророчество

Чтение.

Тако глаголетъ *Смѣшлю*: въ дни сия бистъ отваряніето на Областното Сѣбрание. Въ него ще се разискватъ много важни въпроси, нъ най-много на всичкитъ депутати очитъ ще бѣджѣ обрѣжѣти върху единъ въпросъ по-голѣмъ отъ хамамътъ и по-високъ отъ Сахатъ-тепе. Всички ся съгласни въ едно т. е. да подчинятъ волята на едного да не вири глава като камила, и да не плаши хората сѣ звѣнитѣ си. Ако сполучатъ въ това, тѣ сж сполучили *всичко*, и *нищо*. Всичко, защото ще въстѣржествуватъ, а нищо, защото, заняти сѣ това двуборство, не щѣтъ да иматъ врѣме за други въпроси.

Бюро-мюро, тефтери-мефтери, дневници-бездѣлници всички сж вече въ рѣдъ и въ спокойствие. Отъ начало имъ малко препирня за оставката на единъ депутатъ, нъ тя се изглади и се смѣни и другъ се причисли. Комиссията натоварена за да отговори на словото на Н. Сиятелство, скоро ще го съчини, ако го не е съчинила още, и скоро ще го поднесе, ако го не е поднесла още. То ще бѣде или е вече остричко, нъ ще ѝ се опрости, защото когато го съчинявала или съчинила него день било сѣрѣда или петѣкъ, а пакъ като вѣрна и точноиспѣлнителна християнка на поститѣ, тя постила и не яла друго, освѣнъ малко чушки, които били много люти и които неволно ѝ подпалили перото да пише лютичко.

Другата комисия патоварена да прѣгледва и измѣни вѣтрѣшниятъ правилникъ на Събранието, прѣгледала го, измѣнила го и го обѣрнала съ дѣното на долу, тъй че канѣца не останало вѣтрѣ отъ минѣлитъ четире засѣдания. Стига само да не дѣрне и на нѣкой депутатинъ или на нѣкой друга личностъ дѣното на калѣакътъ, така щото ще излѣзѣтъ и ще се лѣсѣѣтъ много плѣшивости, които нѣма да обѣщаватъ голѣма облага за страната.

Смѣшловъ тренетникъ.

I. Ако ти тренне лакътѣтъ и се намирашъ въ Областното Събрание да знаешъ, че се е уморилъ да го дѣржишъ и налѣгашъ възъ чинѣтъ, та иска и ти да го простенешъ, когато другитъ вдигатъ рѣшѣтъ си.

II. Ако ти тренне мѣжецѣтъ и си вѣстникарь, да знаешъ, че още много ще очаквашъ да ти внесѣтъ спомоществованията, и още много ще зѣпашъ и ще се прозѣвашъ като конъ на праздна торба.

III. Ако ти писне ухото и си жененъ за нѣкой хубава и млада, да знаешъ, че ще имашъ неприятели; нѣ ти прѣкрѣсти си три пѣти ухото и тѣ ще се отвържѣтъ отъ лошото си намѣрение и ще ти станѣтъ приятели.

IV. Ако ти закуркатъ чѣрвата и си инспекторъ на нѣкой околия или окрѣгъ да знаешъ, че си не изпълнявалъ длѣжността добръ, та и чѣрвата ти се каратъ.

V. Ако ти замърдатъ ставитъ на рамото и се намирашъ въ щабѣтъ на милицията като достѣпникъ, да знаешъ, че си погълѣлѣ камилата, а сега се мѣчишъ да прѣцѣждашъ комарѣтъ дано да излѣзешъ правъ като свѣщъ.

Химически въпроси и отговори изъ Смѣшловата бѣчва.

В. Що е *контеликъ* безъ умъ?

О. Той е сръдство за да се мамимъ и лѣжемъ единъ другий, а най-много да продаваме празнитъ си мозѣци за пѣлни и за свѣтливѣ. Що да ти прави брадата, когато го нѣма въ главата.

В. Що е бира?

О. Тя единъ химически съставъ, който поеше само редакторитъ на «Независимостъ» а сега и тѣхнитъ послѣдователи, които се мѣчатъ да я въскрѣсятъ.

В. Що е вино?

О. То е едно нашенско произведение, което ни дава умъ до безумъ, и за осѣвършенствуванието на което тазъ година ще се отпуснѣтъ нѣколко хиляди гроша. Който иска да знае по-отблѣна дѣйствието му нека заповѣда въ Станимака.

В. Що е *пиконъ*, *апсентъ*, *вермутъ*, *кирасо* и подобнитъ тѣмъ?

О. Тѣ сѣ алкоолически състави, които сѣ познати само на високостоящитъ лица, сѣ които се утѣшаватъ и раздумватъ въ най-мѣчнитъ си и тѣжки длѣжности, и сѣ които рѣшаватъ най-заплетенитъ въпроси. Нѣ днесъ за днесъ сѣ достѣпни и за всѣкитъ чиновници, които испразднюватъ алкоолѣтъ изъ бутилкитъ и ги пѣлятъ съ мѣсечниятъ си потъ за да можатъ и тѣ да станѣтъ високостоящи лица.

В. Що е *ракийка*?

О. Тя е единъ видъ пара прѣкарана прѣзъ *аламбикъ*, която запарва мозѣцитъ на мнозина голѣми и малки, учени и прости и ги прави да се перѣтъ като Л . . . на дѣждъ.

В. Що е това *стани* *ти* *та* *да* *сѣдѣ* *азъ*?

О. Тоя въпросъ като е много тѣтъкъ и деликатенъ и като го нѣма въ никоя химия, то и Смѣшлю не може да му отговори, нѣ отъ опитъ само знае, че той е: *разори-дирѣсава*.

Питання и отговори.

Защо не личи празникѣтъ на Святаго Ивана Рилскаго въ чиновнически календаръ, както на Святаго Архангела «Гавраила» нима за българитъ, той е подолень отъ послѣдний? — Защото възсѣнявший на Рилъ праведникъ е българинъ, а Свети Гавриилъ се отрече, во време оно, отъ грѣшното българско православие.

Ами защо дѣдо Панкратий, блюстителъ да се негѣчатъ българек. Свети, премѣчѣ това важнѣше за българитъ събитие, а за други незначителни се зема да се бори до-гдѣ му падне калѣака, като на примѣръ за погребванието на единъ свещеникъ, противъ закона, въ черковний дворъ? — Защото и той самъ не е чистъ българинъ а естаналъ такъвъ само за локмата.

Депутатска комедия.

К. — Налѣ ти думахъ, че нѣма да излѣземъ на глава? А ти що ми думаешъ? . . . Поминѣ ли?

С. — А бе, що ставашъ такъво диване? Излѣзохме и отиде!

А. — Не се прѣвѣрайте, то щото станѣ, станѣ вече. И азъ го не мисляхъ да иде чакъ до тамъ нѣ . . . сега трѣбва да му се дири лѣкѣтъ.

Г. — Лѣкѣтъ му ли? лѣкѣтъ му е постоянствование. Щото се е плѣнжло, не трѣбва да се лиже.

К. — Не трѣбва; и азъ съмъ на това мнѣние, нѣ *гелъ-гелелимъ*, че всѣки сѣ викижѣ възъ насъ, и може да ни сполѣти неочаквано нѣщо.

С. — Нищо, нищо! . . . налѣ сме и ние депутати, ще въртимъ, ще сучимъ другитъ депутати, ще ги приклонимъ на нашата воля, и работата ще дойде до тамъ, щото и тѣ да ни дадѣтъ правото за постѣжката ни.

А. — Май другитъ ми се виждатъ наеженѣчки, и то не толкова сръщу тебе, нѣ сръщу мене, крайтъ му ще излазе послѣ солень.

Г. — Солень-моленъ, какъвто излѣзе да излѣзе, сега е низостъ и подлостъ за насъ да си земемъ назадъ думитъ. На освѣтъ това, кой какво може да ми направи.

К. — Въ разпекванията стрѣлитъ на другитъ депутати мѣрятъ все сръщу насъ, и ще ни накаратъ, и тогава. . .

С. — Тѣ може сега да ни наранѣтъ,

нѣ ще дойде врѣме, когато сами ще дойдѣтъ да ни лѣкуватъ за да можемъ да ги изабавимъ отъ друго зло по-голѣмо и по-вопиюще.

А. — Да видимъ . . . нѣ менѣ ми мирише работата на *бозукъ*. . .

Г. — Додѣто си най-якъ отъ всѣкитъ, не се бой, тѣ ще си подрѣнкѣтъ зѣбитъ, и ще го забравѣтъ.

З. Б. В. Н. М. — Ха, тайно се разговарѣе безъ насъ? Ще видимъ кой е кумъ, кой е стари свѣтъ! Плановѣтъ ви сѣ открити вече! Дрѣжте бре. . . борбата се захванѣ съ *пата-кютъ* а слѣдствието сѣ идущата поща.

Пощенска чанта.

— Гне . . . въ Бургазъ. Статията ви подѣ насловъ «Прѣдсказание сир. Испитъ» и стиховѣтъ ви «Пѣстро видѣние» получихъ. Съ тѣхъ обаче азъ си направихъ хвърчило, защото азъ макаръ да съмъ масторъ-смѣхлю на другитъ, не можѣхъ самъ да не се смѣя съ гласъ като ги прочетохъ, за това азъ знаехъ, че ви е хвърчалъ ума когато сте ги писали, та ги и направихъ на хвърчило. Слѣдующитъ на пр. можѣтъ ли да бѣдѣтъ за прѣдѣ хора? « . . . Въодушевенъ отъ печалната въздушна атмосфера надъ четвероо̀ж̀ж̀лното морекѣ пространство; замѣгленъ отъ властолюбieto на лице-приятното каменѣо изображение, избирахъ най-деликатнитъ чувства и надѣжди на краснорѣчивото си перѣ . . .

. . . Тихо е морето,
Чака се врѣмето,
Юнака да стане
Стояна да хване.
Уви! грѣмъ грѣмъ,
Надъ морекитъ вѣлни,
Оле мамо мечки
Що ми са за клѣчки!! — Азъ ви съвѣтвамъ да се оставите отъ този занѣтъ, защото и безъ него чивѣята ви е исхвъркнала, както у нашия поетъ.

Донески на „Смѣшля“

Свищовъ, на Димитровъ-дѣнь.

Гне киръ Смѣшлю чорбаджи!

Порасмѣи и Свищовски чорбаджие че имъ останѣ името като рани на народното сърдце, защото са оклюхнали като мокри кокошки, дали се кайѣтъ, или не се кайѣтъ. Народното здание, което имъ правѣ пѣника само единъ частъ лѣни, и за което прахосаха народни пари половина милионъ за направата и за украсение. То скоро ще се ерути; чамовитъ му диреци забити темели въ земята изгниха. Покрива му са е навелъ защото, книжената му мукава сѣ което бѣше покрито сѣ умнѣ; три-колорни отъ батиска таванъ сѣ е распрѣдралъ и распо̀к̀сѣалъ, сѣ еграхъ не можешъ да влѣзешъ вѣтрѣ, и щомъ го прѣтисне неизбежния снѣгъ, свѣршено.

Много ма отъ либералѣтитъ си шепнарь и сѣ питанъ за чорбаджиско-умразното Каравеловѣо министерство което имъ явно оставило 32 милиона франка, наслѣдницитъ му да ли ги умножихъ до 100 хиляди?

Тука и Свищовскитъ чорбаджии сѣжаляватъ патриота си Г-на Цанкова само кога сѣ отдѣлно, а кога сѣ на купѣ несмѣѣтъ да искажатъ истинната.

Попитай ги засмѣно, кому що годѣ нѣщо помогнахъ отъ паритъ грабнати изъ турекитъ оставени касѣи, които парѣ били около 20 милиона гр. когато додоха Братушкитъ да ни освободѣтъ и

имъ донесоха полчата и рубли съ кола?

Тука лобута е свободенъ, ако си чиновникъ бий кого щешъ, много хорица лежатъ болни отъ бой дето ги биятъ ноца запрени въ полицията. — Бойтъ е свободенъ и въ училищата; завчера на 19 того даскалъ Райчо удари съ ба-стунъ си ученика си Аврамъ Петровъ по главата и нетече мозака на момчето 12 годишно и става злъ бере душа на-да-ли ще оживе горкото, едно на май-ка и на баща!!!!!!!!!!!!!!

Твой 26 годишенъ приятель.

Гумново (Харманлий) отъ панаиртъ.
Свако Смѣшльо!

Че кждѣ бѣше да дойдешъ да видишъ нашъ панаиръ! Вѣрвамъ, че отъ както си се родилъ, не си видѣлъ подобно нѣщо. Нашъ вартоглавъ кметъ (въртоглавъ за длъжността си, нѣ не и за печалбата си) най точно испълни длъжността си по този панаиръ. Той като желаше да поспечелятъ повичко панаирджиятъ, а помежду тѣхъ и той самъ, отведиждъ възвѣщи цѣнитъ на стокитъ: брашното, което се продаваше 60 пари покачи го на 70 пари, нѣ панаирджиятъ пакъ си го продавахъ 60 пари; хлѣбътъ, който се продаваше 50 пари, покачи го на 60 пари; месото, което се даваше $3 = 3\frac{1}{2}$ покачи го на $4\frac{1}{2} = 5\frac{1}{2}$, тѣй сѣщо и оризътъ, нѣ панаирджиятъ си продавахъ пакъ съ долната цѣна. Нѣ знаети ли защо направихъ това нашиятъ Кметъ? Просто и чистото отъ човѣколюбива точка зрѣние, защото той е и кметъ и хлѣбаръ и бакалинъ и чакалинъ и сега си прави ново зданіе *султан-някъ* та му трѣбватъ повечко парици. Той освѣтъ като покачи живото месо, покачи и печеното отъ 7 на 8 гр. за хатѣра на ортацитъ си, които сж: Ив. Узунтъ, Х. Ив. Савовъ, Ст. Заграсовъ и С-не, които сж и касани.

Нѣ ако имаше нѣщо което най-много да привлича вниманието на навалищата, то бѣхъ блѣморскитъ тѣсни шалвари отъ 20 аршина платно на Х. Б., който бѣше заклалъ единъ дрыливъ волъ, (когого ако му го залѣпеше нѣкой на вратѣтъ, вѣрвамъ, че неможе-ше си го отлѣпи послѣ 2—3 часа) и го продаваше самъ той, като викаше: хж, месо, ягълъ месо, тлѣто месо, младичко като кокоше пиле месо, въ сѣщото време точене и костурата си съ *масатъ*, която приличаше на неговитъ жѣби, а младичкото като кокоши пиле месо на неговото 70—75 годишно месо. А най-много, което обръщаше очитъ на зрителитъ, то бѣхъ безвройнитъ кучета които се въртѣхъ около сергията му, като че подухахъ да има вони на мърша.

Оттамъ нататѣкъ, свако Смѣшльо, панаиртъ бѣше много добъръ такъ година, мнозина си поспечелихъ парици както и азъ който продавахъ вѣтъръ.

Единъ Сеурджия.

ШЕРЕНИ.

Една хубавица рѣкла на приятелката си: — мнозина ме искатъ да се омѣжа за тѣхъ, нѣ азъ се чуда кого да зема най-прво. — Ти си луда, отговорила ѝ приятелката, който доде утрѣ заранъ най-рано въ къщата ти него зема. — Тѣй ще сторя, отговорила хубавицата. На утрѣто тя се стбудила твърдо рано и чакала съ нетѣрпение, кой ще нечука прѣвъ на вратата ѝ. Ето че чува, да се тропа. Става съ радост и отвори, и кога вижда, той билъ единъ циганинъ.

Отъ единъ градъ ни съобщаватъ, че единъ вѣстнико-книжаръ като излѣзълъ да си събира вереснитъ, вмѣкналъ се въ тойзи градъ, и като отишълъ да посѣти училището, изпоплашилъ съ калпака си не само дѣтцата, нѣ и мишкитъ; тѣй като се подилашилъ и той; изгубилъ си новата кесия, която билъ приготвилъ да напълни ако не съ пари, а то баримъ съ вода отъ Олу-дере.

Една Г-жа пита какъ да прибере мѣжа си отъ механата, който на три дни си дохождалъ по веднажъ? Отговоръ: да му не дава пари въ рѣцѣтъ и той ще се прибере самъ.

Единъ чиновникъ телеграистъ пита дали може да отвара и за напѣдъ чужди пакета съ вѣстници и да имъ зема десятъкъ? Отговоръ: да се пазятъ още веднажъ, защото ако го уловятъ, скоро ще му съдѣржѣ чулѣтъ.

Единъ архивистъ пита по колко часа на день да прѣглѣдва входящитъ и исходящитъ писма, телеграфи корреспонденции, циркуляри и пр. . . ? Отговоръ: до когато ги напѣри въ редъ и не прѣдени торбитъ имъ отъ мишки.

Една Г-жица ни ся моли да ѝ явимъ: бива ли да повѣрва вѣсному сърдцето си? Отговоръ: нѣйна воля, нѣино знание; нѣ при все това да не губи отъ прѣдъ видъ, че въ днешнитъ младежи нѣма довѣряние.

ТЕЛЕГРАММИ.

Петербургъ. Австрия хвана да ни клати онашка, нѣ нѣма за нея кокълче. Босна и Херцеговина ще ѝ прѣсѣдне слѣдъ ерѣщаніето на двамата балкански и и еднокръвни (!) господари.

Пловдивъ. Сблѣскованіето помѣжду нѣколко ареопагисти се опроверга. То билъ просто едно неспоразумение за обѣщанитъ чай вѣвѣка вечеръ.

Вѣна. Работитъ ни въ Босна и Херцеговина не ни сѣрѣватъ. Черна-Гора ще умножи на пролетъ заемътъ ни и дефицитътъ ни. Вѣсѣкий Бошнакъ, Кривошиецъ и Херцеговинецъ ще ни струва по нѣколко хиляди фиоринта на пролетъ.

София. Благотворителнитъ дружества на брой 3 ще умѣятъ до толкозъ щото партизанството отъ день на день ще добива по дебел и по бѣги корени. Партизанството е най-новата мода по настъ.

Атина. Ние се споразумѣхме вече съ турцитъ, ще ни ся даде щото желаемъ на конекитъ великъ демъ.

Цариградъ. Харджието прѣпрати днесъ българекитъ агентитъ до *Адалието* Адалието го прѣпрати до *Дахилието*, Дахилието го прѣпрати до *Малието*, Малието го прѣпрати до *Сераскератѣтъ*, съ една рѣчь бъл. агентитъ се побърка днесъ кждѣ да иде. Това е българекото споразумение съ В. Порта. свирѣ му сега съ върбова пицѣлка! . . .

Пловдивъ. Въ камарата на депутатитъ е внесенъ законопроектъ за адвокатитъ. Споредъ него много адвокати съ окончаніе на *-ианъ* и *-осъ* ще починѣтъ стария си занаятъ балакѣилѣкъ и да кроятъ ямърлуди въ Амбара.

Т. Назарджикъ. Длѣгитъ зимни пощи много ще спомогѣтъ на нашитъ млади тази година да оплѣтѣтъ кошницитъ си.

Калюферъ. Чорбаджиятъ сж на мѣние да влѣжѣтъ тѣзи дни въ прѣгворъ съ юруцитъ за балкана. Сиромаситъ

ще подадѣтъ прошение на Об. Събрание.

Казанлъкъ. Гюловото масло оскѣпнѣ. Причината казватъ е, че много сѣ тѣрси въ България за да благовоныватъ консерваторитъ дѣянията си. (Казватъ че въ Вел. Търново всяка кокона носила въ назвата си по единъ мускалъ)

Имболъ. Се сме живо и здраво, сж-гласнето само не е ни кораво. Новитъ български левчета неподаватъ гласъ прѣдъ пикета. (Б. Р. Тука алалемъ на кумарджилѣкъ мирити).

Айтосъ. Бившето училищно настоятелство и до сега не си предава хесана. Се е работило шоролобъ, сподоби Господи за тѣхния дѣлобъ.

Карнобатъ. Чиновницитъ въ града ни освѣтъ, че неходѣтъ въ черква, а единъ даже, К. си позволи най безетидно да ругае и да припикива черковний олтаръ. (Колко още работи ще видимъ. Тѣлнитъ плати тѣй правѣтъ човѣвѣка.)

Сливенъ. Благодарение на градското ни Кметство, че както миналата тѣй и тѣзи година уллучи градекитъ Священници да останѣтъ напослѣдѣкъ безъ кюмѣръ, дѣрва и брашно.

Пловдивъ. Поемвр. Днесъ, напосенитъ отъ сѣрѣбърната вода на Греблото редактори на «Марица» въ родъ Гламаваго Историкрадци и дружини, като съ удивителни и въпросителни въ застата имъ отъ Кира «Филипополисъ» статия, искахъ да узнаятъ коя е народната партия на румелнитѣ, духътъ на «Смѣшля» въ Пловдивъ имъ каза за знание и въ всеуслышаніе слѣдующето: «Нена-родната партия въ Румелия сж, продаденитъ на Греблото бивши и настоящи редактори на «Марица» и венчки, които, вопрѣки воля народна, распологатъ съ сѣдбата на народа и за парички го тикѣтъ въ «зияющата вулия». Всеобщо одобрене и рѣкоплѣсканіе обсепа невидимитъ ораторъ, а продаденитъ души исчезнахъ *яко димъ отъ лица вѣтра*.

Цариградъ. 11 Октомвр. Н. Бл. Дѣдо Иосифъ I-й прѣвъ празникитъ посѣти на опѣки Н. И. В. Султанъ Гамидъ и се разговаря на дълго съ него по народнитъ Македонски работи. Послѣ това Н. И. В. му окачи своеручно на шията нишанѣтъ *Османіе О Класъ*. Дѣдо Патрикъ ще се пукне отъ ядъ въ този случай. Блаженни алчущи и жаждущи Македонци, яко единъ день насититѣ на дѣда Иосифа.

Блаженства Смѣшлюви.

И възведе са Смѣшлю на своята бжчва, отвори уста своя и сице глагола:

Блаженни сж чиновницитъ, ибо тѣхъ по е Царство Румелийско;

Блаженни плачущи *меснѣта* ради, яко тии скоро усилишани будутъ;

Блаженни невѣжия, яко тии въ недовѣриемъ не впадають;

Блаженни гайдаджии, ибо сега имъ е времето на напѣгатъ гайдата и обиратъ парсата, защото време темно естъ и облаци несутѣя;

Блаженни подлизурния творения, не будутъ бо безъ хлѣба остати и вѣсникъ Напѣдѣкъ раздавати. День сей святъ естъ, судия есѣмъ азъ;

Блаженни вси стратали свобода наша ради, яко тии помиловани будутъ;

Блаженни спичеалисти називаемия, защото безъ мѣжа и трудъ наслѣдихъ обетованната земля, еже толкуется Румелия; Блаженни бо венчки данокоплащачи, защото сж тѣрѣлѣви и наста-нетъ частъ когато ще явятъ на свѣтъ вси злия дѣла всемъ натурникамъ.